

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

ARREST

nr. 205.639 van 22 juni 2010

G./A.169.600/VI-18.562

In zake: **SAYARI** Ahmed,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. France BLANMAILLAND, advocaat,
Paleizenstraat 154
1030 Brussel,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jérôme SOHIER, advocaat,
Emile De Motlaan 19
1000 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 17 januari 2006 ingediende verzoekschrift, waarbij Ahmed SAYARI de nietigverklaring vordert van "de beslissing van de verwerende partij van 18 november 2005, die erin bestaat dat hem een administratieve boete van 8.700 euro wordt opgelegd, van welke beslissing hem dezelfde dag kennis is gegeven";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw VAN LAER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 30 april 2010, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 mei 2010;

Gehoord het verslag van de heer HOUYET, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Valérie KLEIN, loco Mr. France BLANMAILLAND, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Jérôme SOHIER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw VAN LAER, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak:

1. Verzoeker is eigenaar van een woning in de kelderverdieping van een gebouw gelegen in de Halvemaanstraat 11 te 1190 Brussel. Naar aanleiding van een klacht die de huurder van verzoeker op

23 maart 2005 heeft ingediend, hebben de diensten van de verwerende partij op 11 mei 2005 het betrokken appartement geïnspecteerd.

2. Op 2 juni 2005 heeft de Gewestelijke Huisvestingsinspectiedienst enerzijds een onmiddellijk verbod uitgesproken om de woning nog verder te huur te stellen of te verhuren of te laten bewonen en anderzijds het totale bedrag van de administratieve boete geschat op 9.700 euro onder voorbehoud van de door verzoeker te maken opmerkingen en aan te voeren middelen.

3. Verzoeker is gehoord op 1 september 2005 door de Gewestelijke Huisvestingsinspectie. Na dit onderhoud is op 4 oktober 2005 het bedrag van de administratieve boete van 9.700 euro bevestigd.

4. Bij een brief van 19 oktober 2005 heeft verzoeker, handelend door toedoen van zijn raadsman, tegen dit besluit beroep ingesteld bij de gemachtigde ambtenaar van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

5. Op 18 november 2005 heeft de gemachtigde ambtenaar dit beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond verklaard en heeft hij het bedrag van de boete derhalve tot 8.700 euro teruggebracht. Dit is de bestreden handeling waarvan verzoeker bij een brief d.d. 18 november 2005 in kennis is gesteld en die inzonderheid met de volgende redenen omkleed is:

" Gelet op het onmiddellijke verbod om de woning nog verder te huur te stellen of te verhuren of te laten bewonen overeenkomstig artikel 14, eerste lid, van de Huisvestingscode, van welk verbod de Directie Gewestelijke Huisvestingsinspectie op 2 juni 2005 de verhuurder in kennis heeft gesteld en waarbij hij aangemaand wordt:

- een aanvraag om een conformiteitscontroleattest in te dienen overeenkomstig artikel 14, tweede lid, van de Huisvestingscode teneinde het verbod te kunnen opheffen om de woning nog verder te huur te stellen of te verhuren of te laten bewonen;

- de administratieve kosten ten belope van 25 euro voor het dossier te betalen;

Gelet op de kennisgeving die de Directie Gewestelijke Huisvestingsinspectie op 2 juni 2005 aan de verhuurder heeft toegezonden en waarin het bedrag van de boete op 9.700 euro wordt geraamd, onder voorbehoud van de eventuele opmerkingen van de verhuurder over de aanmaning om de werken en verbouwingen uit te voeren om de woning met de vereisten in overeenstemming te brengen, welke opmerkingen geformuleerd moeten worden binnen de termijn van dertig dagen na de ontvangst van de aanmaning.

De verhuurder wordt verzocht naar het op 1 september 2005 vastgestelde onderhoud te komen om te worden gehoord op zijn opmerkingen en middelen inzake het bedrag van de administratieve boete.

Gelet op het proces-verbaal van het onderhoud van 1 september 2005, waaruit de opmerkingen en middelen van de verhuurder blijken;

Gelet op het besluit om de administratieve boete te handhaven dat de Directie Gewestelijke Huisvestingsinspectie op 4 oktober 2005 aan de verhuurder heeft toegezonden;

Gelet op het schorsend beroep dat de verhuurder op 19 oktober 2005 krachtens artikel 15 van de Huisvestingscode bij de gemachtigde ambtenaar heeft ingesteld;

Gezien de aanvullende nota die de raadsman van verzoeker op 14 november 2005 per fax heeft overgezonden;

Overwegende dat het beroep betrekking heeft op het bedrag van de administratieve boete opgelegd aan verzoeker bij aanmaning van 2 juni 2005 en bevestigd bij het besluit van 4 oktober 2005;

Overwegende dat verzoeker van oordeel is dat een deel van de vastgestelde mankementen het resultaat is van de moedwilligheid van de huurder tegenover hem, door te profiteren van zijn afwezigheid tijdens het inspectiebezoek; dat hij het overzicht van de feiten die, volgens hem, aan dit conflict ten grondslag liggen, herhaalt;

Overwegende dat hij aldus, bij wijze van argument, de huurder verwijt met opzet het warmwatertoestel te hebben gedemonteerd;

Overwegende dat weliswaar eventueel kan worden aangenomen dat het warmwatertoestel door de huurder gedemonteerd is, maar dat dit feit evenwel slechts een geringe invloed heeft gehad op het bedrag van de boete; dat immers de betrokken woning niet beschikte over een schouw, noch over een voorziening voor de afvoer van verbrandingsgassen; dat

bijgevolg de uitrusting die vereist is voor de plaatsing van een warmwatertoestel niet volledig was en dus niet voldeed aan het bepaalde in artikel 5, § 3, van het BBHR van 4 september 2003; dat aldus, zelfs indien het warmwatertoestel niet gedemonteerd was geweest, de boete voor dit punt eveneens op 1.000 euro zou zijn geraamd;

Overwegende dat, steeds volgens ditzelfde middel, verzoeker het mankement inzake het vochtprobleem verklaart door het niet-verluchten van de woning door de huurder en alle verantwoordelijkheid voor de barsten in de daklantaarn afwijst;

Overwegende dat verzoeker zich vergist in de ernst van het vastgestelde mankement; dat immers de aanwezigheid van vocht niet uitsluitend het resultaat is van een gebrek aan verluchting, doordat verluchten moeilijk is wegens de plaatsing van de woning (ondergrondse verdieping), maar voortkomt, zoals gepreciseerd in de brieven van 2 juni en 4 oktober 2005, uit opstijgend en insijpelend vocht te wijten aan de structuur zelf van de woning (inzonderheid het niet-waterdicht zijn van de daken en muren (ingesloten constructie));

Dat de boete op dit punt wel degelijk gegrond is;

Overwegende dat verzoeker eveneens beweert dat hij aan de woning in kwestie geen werken heeft laten uitvoeren onder het voorwendsel dat deze door de huurder bewoond was; dat volgens hem dit argument concreet en plausibel is;

Overwegende evenwel dat uit de vaststelling van de mankementen blijkt dat ze kennelijk voor een groot deel van oude datum zijn en voortvloeien uit de structuur zelf van de woning die zich in de kelderverdieping bevindt; dat echter de huurovereenkomst niet oud is, aangezien ze op 1 mei 2002 is ingegaan; dat hieruit dus kan worden geconcludeerd dat de mankementen grotendeels reeds bij het te huur stellen aanwezig waren;

Dat het argument dus niet als ernstig kan worden beschouwd en geloofwaardigheid mist;

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker, om zich te verantwoorden voor de ernstige mankementen vastgesteld door de Gewestelijke Inspectiedienst, een geschil aanvoert dat tussen hem en zijn huurder bestaat; dat in zijn verschillende opmerkingen de verantwoordelijkheid aldus hoofdzakelijk bij de huurder wordt gelegd, maar impliciet het bestaan van de vastgestelde mankementen wordt erkend, zonder dat evenwel wordt gepoogd de omvang en de ernst ervan te rechtvaardigen of te verklaren;

Dat deze feiten, met inbegrip van het argument betreffende de laagte van de huurprijs, niets uitstaande hebben met de bevoegdheid van de door de

regering gemachtigde ambtenaar en niet van die aard zijn dat ze het niet-naleven door verzoeker van de minimumvereisten inzake veiligheid, gezondheid en uitrusting bepaald op basis van de ordonnantie van 17 juli 2003 houdende de Brusselse Huisvestingscode rechtvaardigen of verklaren;

Dat er bijgevolg geen grond is om in te gaan op de aanvraag van verzoeker om een nieuw onderzoek uit te voeren;

Overwegende evenwel dat sommige vastgestelde mankementen, zoals de instabiliteit van de gootsteen of de barsten in de daklantaarn, inderdaad kunnen worden toegeschreven aan het bestaan van dit huurgeschil en aan de afwezigheid van de verhuurder tijdens het inspectiebezoek van 11 mei 2005;

Dat verzoeker bij het beroep trouwens een factuur van werken aan de dakgoot voegt;

Dat bijgevolg, gezien deze gegevens, het gedeelte van de boete betreffende het veiligheidsvereiste inzake de stabiliteit van het gebouw kan vervallen;

Overwegende dat wat het onderhoud van 1 september 2005 betreft, verzoeker van oordeel is dat hij door het lezen van een proces-verbaal er niet toe gekomen is de inhoud te begrijpen van de aanvragen en verbintenissen die daarin geformaliseerd zouden zijn;

Overwegende dat in de brief van 2 juni 2005 met de raming van de boete duidelijk gepreciseerd wordt (vette letter in een kadertje met de vermelding "BELANGRIJK") dat verzoeker verzocht wordt zich op zijn opmerkingen en middelen over de zaak te laten horen;

Dat als inleiding tot het onderhoud van 1 september de hoofdpunten van de procedure samengevat zijn en erop gewezen wordt dat dit onderhoud tot doel heeft de verhuurder in staat te stellen zijn argumenten aan te voeren om het dossier inhoudelijk opnieuw te onderzoeken; dat dit heronderzoek zou gevolgd worden door de kennisgeving van een definitieve beslissing inzake de boete (vermindering, behoud of opheffing);

Dat binnen twee weken een brief met "de samenvatting van de situatie en de huidige stand van zaken" moest worden toegezonden; Dat deze brief nooit is verzonden;

Dat het, gelet op wat voorafgaat, niet precies in te zien valt waar verzoeker wil toe komen wanneer hij stelt de inhoud van de aanvragen en verbintenissen die in het proces-verbaal geformaliseerd zouden zijn, niet te hebben begrepen; dat het immers duidelijk lijkt dat het onderhoud alleen in het belang van de verhuurder plaatsheeft, die bij deze gelegenheid de mogelijkheid heeft al zijn middelen te doen gelden opdat het bedrag van de boete opnieuw onderzocht wordt;

Overwegende, ten slotte, dat wat betreft de kennisgeving van 4 oktober 2005 van de beslissing waarbij de boete werd bevestigd terwijl verzoeker met vakantie was, de beginselen van behoorlijk bestuur weliswaar niet volledig in acht zijn genomen, maar dat deze tekortkoming geen enkele weerslag heeft gehad voor verzoeker, die zijn beroep binnen de termijn heeft kunnen instellen, en zelfs een aanvullende nota heeft kunnen indienen die de gemachtigde ambtenaar heeft kunnen beoordelen;

Dat het in deze omstandigheden niet in te zien valt in welk opzicht deze kennisgeving aan verzoeker nadeel heeft kunnen berokkenen;

Beslist de gemachtigde ambtenaar:

Artikel 1: het beroep is ontvankelijk.

Artikel 2: het beroep is gedeeltelijk gegrond, in zoverre de aan verhuurder opgelegde administratieve boete wordt teruggebracht tot 8.700 euro in plaats van het bedrag van 9.700 euro.

Artikel 3: het bedrag van de administratieve boete, namelijk 8.700 euro, is verschuldigd. Deze som moet binnen 3 maanden na deze kennisgeving gestort worden op rekeningnummer 091-2310959-60 met de volgende mededeling: "boete-3-19-000895".

Artikel 4: van deze beslissing wordt aan verzoeker, de heer Ahmed SAYARI, kennis gegeven.";

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van de artikelen 7, § 3, 9, § 3, 13, 14 en 15 van de ordonnantie van 17 juli 2003 houdende de Brusselse Huisvestingscode en van het beginsel van behoorlijk bestuur; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat de voormelde bepalingen nog niet op hem van toepassing waren, daar artikel 7, § 3, van de voornoemde ordonnantie van 17 juli 2003 bepaalt dat voor de woningen die reeds verhuurd zijn op de dag van de inwerkingtreding van het besluit van de regering houdende organisatie van de procedure voor het uitreiken van de conformiteitsattesten, namelijk 18 mei 2004, de verhuurder beschikt over een termijn van twee jaar om zulk attest te verkrijgen, zodat hij, doordat hij op 1 mei 2002 het betrokken appartement heeft verhuurd, dus eerst vanaf 18 mei 2006 verplicht zou zijn geweest voor deze woning een conformiteitsattest te verkrijgen; dat verzoeker bovendien aangeeft dat de Huisvestingscode de gemachtigde ambtenaar toestaat om in het kader van de beroepsprocedure een nieuw onderzoek te gelasten, maar dat deze van deze bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt, ondanks het feit dat zijn beroep hoofdzakelijk gemotiveerd was

door de noodzaak om een nieuw inspectiebezoek te doen aangezien hij bij het inspectiebezoek niet aanwezig was kunnen zijn en dit alleen in aanwezigheid van zijn huurder was verlopen; dat verzoeker de gemachtigde ambtenaar verwijt zich omtrent het onderwerp van het beroep te vergissen, aangezien dit niet alleen een betwisting van het bedrag, maar ook van het beginsel zelf van de inning van een boete omvatte; dat verzoeker, indien de Raad van State zou oordelen dat hem een boete kon worden opgelegd, zonder dat hij vooraf de mogelijkheid heeft gehad de gelaakte toestand te verhelpen, in bijkomende orde vraagt om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de eventuele discriminatie die de ordonnantie van 17 juli 2003 meebrengt tussen de eigenaar die een goed te huur stelt en degene die er zijn gezin in onderbrengt; dat verzoeker eveneens betoogt dat de vraag of de ordonnantie van 17 juli 2003 voldoet aan de vereisten van voorzienbaarheid en evenredigheid van de norm inzonderheid rijst in verband met de naleving van artikel 1 van het eerste aanvullend protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden; dat verzoeker in een tweede onderdeel aanvoert, enerzijds dat de procedure die tegen hem is ingesteld niet strookt met de doelstelling van de nieuwe Brusselse Huisvestingscode die erin bestaat alleen degenen te bestraffen die zich desbewust schuldig maken aan tekortkomingen; dat hij klaagt over de wijze waarop het dossier behandeld is, omdat die in strijd zou zijn met de regels van behoorlijk bestuur; dat verzoeker inzonderheid opkomt tegen de weigering van de verwerende partij om in zijn tegenwoordigheid het inspectiebezoek te doen, alsook tegen het feit dat het onderhoud heeft plaatsgehad in omstandigheden die het hem niet mogelijk maakten de strekking ervan te begrijpen, en tegen de schending van zijn rechten van verdediging aangezien hij de verwerende partij op de hoogte had gebracht van zijn afwezigheid van 17 september tot 20 oktober 2005, maar deze hem op 4 oktober haar beslissing ter kennis heeft gebracht, terwijl het beroep tegen haar moest worden ingesteld binnen een termijn van vijftien dagen, dit is vóór zijn terugkeer; dat verzoeker erop wijst dat hij dit beroep in extremis toch heeft kunnen instellen omdat hij twee dagen vóór de oorspronkelijk vastgestelde datum is teruggekeerd; dat hij voorts stelt dat hij dus niet is benadeeld aangezien hij het

beroep heeft kunnen instellen, maar dat het beginsel van behoorlijk bestuur vereiste dat de gemachtigde ambtenaar zijn beslissing een maand uitstelde en een nieuw inspectiebezoek beval;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord aanvoert dat uit het onderzoek van de memorie van toelichting die voorafgaat aan het ontwerp van ordonnantie houdende de Brusselse Huisvestingscode blijkt dat de administratieve boetes complementair zijn aan het verbod om de woning verder te huur te stellen en dat dus onderzocht moet worden of het opleggen van een boete van 8.700 euro niet onevenredig lijkt in casu en, derhalve, of, gelet op de volledige toedracht van de zaak, rekening is gehouden met de goede trouw van de verhuurder; dat verzoeker betoogt dat de omstandigheden waarin het administratief onderzoek verlopen is, aantonen dat geen rekening is gehouden met zijn goede trouw en dat de bestreden handeling buiten verhouding staat; dat hij erop wijst dat de verwerende partij weliswaar rekening heeft gehouden met zijn goede trouw om het gedeelte van de boete betreffende het veiligheidsvereiste inzake de stabiliteit van het gebouw te laten vallen, maar niet begrijpt waarom ze dit niet heeft gedaan voor andere gedeelten van de boete; dat verzoeker erop wijst dat hij niet inziet om welke reden de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het proces-verbaal opgemaakt door een erkende controle-instelling waarin de elektrische installatie van de woning in overeenstemming met het AREI werd bevonden en waaruit dus blijkt dat de bestrafte mankementen dateren van na de verhuring van de woning; dat verzoeker van oordeel is dat de verwerende partij er dus niet van kon uitgaan dat de vastgestelde mankementen van oude datum waren en reeds bij het te huur stellen aanwezig waren; dat hij eveneens aanvoert dat de verwerende partij geen acht heeft geslagen op de gegevens waaruit de slechte relatie blijkt die hij met zijn huurder had en die de beweegreden van diens klacht vormde; dat verzoeker tegen de verwerende partij inbrengt geen acht te hebben geslagen op het feit dat hij bereid was de nodige aanpassingswerken te laten uitvoeren, maar dat hij ze niet heeft kunnen uitvoeren zolang de huurder het huis bewoonde;

Overwegende dat, wat het eerste onderdeel betreft, de betwiste boete door de verwerende partij is opgelegd overeenkomstig artikel 15 van de ordonnantie van 17 juli 2003 houdende de Brusselse Huisvestingscode wegens schending door verzoeker van het verbod uitgevaardigd bij artikel 5 van dezelfde ordonnantie; dat deze voormelde bepalingen van kracht waren toen de bestreden handeling gesteld is en van toepassing waren op de woning van verzoeker die te huur was gesteld; dat de verwerende partij ertoe gehouden is de verhuurder in kennis te stellen van het inspectiebezoek waarvan sprake is in artikel 13, § 1, van de ordonnantie van 17 juli 2003; dat in casu verzoeker deugdelijk in kennis is gesteld van het bezoek afgelegd op 11 mei 2005; dat de onmogelijkheid voor verzoeker om hierbij aanwezig te zijn, omdat hij naar het buitenland vertrok, er niet aan in de weg stond dat de verwerende partij de woning op rechtsgeldige wijze inspecteerde; dat de ordonnantie van 17 juli 2003 niet voorschrijft dat de verhuurder tijdens het inspectiebezoek aanwezig moet zijn; dat de vaststellingen die de verwerende partij tijdens deze inspectie heeft gedaan eenzijdig zijn gedaan en tijdens het inspectiebezoek door de partijen niet hoeven te worden besproken; dat de verhuurder deze door de verwerende partij verrichte vaststellingen later kan betwisten wanneer hij gehoord wordt, evenals, in voorkomend geval, in het kader van het administratief beroep waarin artikel 15 van de ordonnantie van 17 juli 2003 voorziet; dat in casu verzoeker van deze mogelijkheden gebruik heeft gemaakt en zijn argumenten in verband met de vaststellingen die tijdens het inspectiebezoek gedaan zijn heeft kunnen verdedigen; dat de verwerende partij dus geenszins ertoe gehouden was een nieuwe inspectie te verrichten, zoals verzoeker haar vroeg, alleen omdat hij niet aanwezig was op het inspectiebezoek van 11 mei 2005; dat wat betreft het onderwerp van het administratief beroep ingesteld door verzoeker, het juist is dat de verwerende partij in de bestreden handeling vermeld heeft dat het betrekking had op het bedrag van de boete opgelegd door de leidend ambtenaar van de Gewestelijke Inspectiedienst; dat evenwel uit de motivering van de omstreden beslissing blijkt dat de verwerende partij wel degelijk heeft geantwoord op alle grieven die verzoeker had aangevoerd in het beroep dat hij bij haar op 19 oktober 2005 had ingesteld, alsmede in een brief van 14 november 2005; dat de omstandigheid dat verzoeker

de staat van zijn woning heeft verbeterd ten gevolge van het inspectiebezoek tijdens hetwelk de verwerende partij de tekortkomingen aan de voorschriften bepaald bij artikel 4 van de ordonnantie van 17 juli 2003 heeft vastgesteld, geenszins impliceert dat deze tekortkomingen niet door verzoeker zijn begaan, noch dat de verwerende partij ze niet mocht bestraffen zoals ze heeft gedaan; dat verzoeker de discriminatie laakt tussen de eigenaars die hun woning te huur stellen en degenen die er hun gezin in onderbrengen en vraagt dat aan het Grondwettelijk Hof in dit verband een prejudiciële vraag wordt gesteld; dat verzoeker echter geenszins aangeeft waarin deze discriminatie zou bestaan zodat een prejudiciële verwijzing niet mogelijk is omdat er geen vraag is die aan het Grondwettelijk Hof moet worden voorgelegd; dat ten slotte verzoeker niet met de vereiste nauwkeurigheid uitlegt in welk opzicht de bestreden beslissing in strijd zou zijn met artikel 1 van het eerste aanvullend protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zodat deze grief niet-ontvankelijk is; dat het eerste onderdeel dus gedeeltelijk niet-ontvankelijk en gedeeltelijk niet-gegrond is;

Overwegende dat, wat het tweede onderdeel betreft, tijdens het onderzoek van het eerste onderdeel betoogd is dat de verwerende partij er geenszins toe gehouden was een nieuw inspectiebezoek te verrichten; dat het bezwaar van verzoeker betreffende de voorwaarden waaronder hij gehoord is, niet met de vereiste nauwkeurigheid is geformuleerd zodat het niet-ontvankelijk is; dat ten slotte het bezwaar van verzoeker betreffende de schending van zijn rechten van verdediging niet gegrond is; dat verzoeker immers erkent dat hij zijn administratief beroep binnen de gestelde termijn heeft kunnen instellen en niet betoogt dat hem de mogelijkheid is ontnomen om sommige argumenten aan te voeren; dat het tweede onderdeel niet gegrond is;

Overwegende dat de nieuwe bezwaren, die vervat zijn in de memorie van wederantwoord, grieven zijn die niet in het verzoekschrift geformuleerd zijn en die niet van openbare orde zijn; dat ze bijgevolg niet-

ontvankelijk zijn; dat het enige middel deels onontvankelijk en deels ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op tweeëntwintig juni tweeduizend tien door:

Mevr.	DAURMONT,	kamervoorzitter,
de HH.	LEWALLE,	staatsraad,
	HOUYET,	staatsraad,
Mevr.	LAUVAU,	griffier.

De Griffier

De Voorzitter

K. LAUVAU

O. DAURMONT

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63, EERSTE LID,
VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.